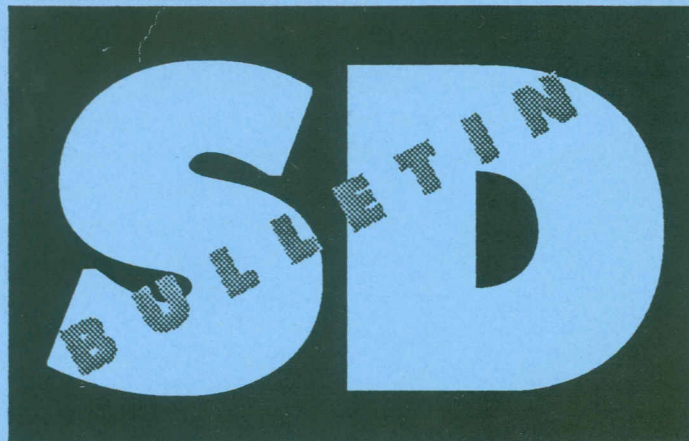

Augusti/September 1998

Informationsbulletin för Sverigedemokraternas medlemmar. Utkommer c:a 10 gånger per år.

Sverigedemokraterna

Box 20085, 104 60 Stockholm.

Tel: 08-641 20 11, Mobiltel: 070-740 98 11.

Info: 08-642 2532, Fax: 08-643 92 60.

Postgiro: 23 45 65-0, Valfond: 629 32 70-2.

Investeringsfond: 607 03 08-9.

www.sverigedemokraterna.se

Nu gäller det!

Nu närmar sig valet med stormsteg! Vi är inne i en mycket hektisk period med otroligt mycket arbete på alla fronter. Detta är anledningen till att denna bulletin inte är så tjock, vi har helt enkelt inte tid att lägga ner mer arbete på den.

Framgångarna har varit många och vi kan inte räkna upp allt här men vi ska försöka berätta om en del av det som hänt runt om i landet.

Den troligtvis största SD-framgången på många år var TEMOs väljarundersökning som man kunde läsa om i Dagens Nyheter (DN) 21 augusti. Mer om detta i slutet av artikeln.

Riksorganisationens landsomfattande valmötes-turné avslutades i och med Stockholmsmötet 26/8.

SD i media

Turnén har gått över alla förväntningar med otroligt mycket massmedial uppmärksamhet. Antalet tidningsartiklar är oräknliga, men som vanligt är det landsortspressen som skrivit mest.

SD har efter, i stort sett, varje torgmöte fått minst en större artikel i lokaltidningarna.

Många gånger har det varit artiklar flera dagar i följd innan mötet och dagen efter mötet har man ibland ägnat SD hela löpsedeln, halva första sidan samt hel-sidesartiklar och ledarspalten inne i tidningen, samt insändare i veckor efter mötet.

På insändarspalterna har SD-representanter på många orter kunnat komma till tals, men som vanligt gäller att de stora drakarna (Expressen, Aftonbladet, Göteborgs-Tidningen (GT), Kvälls-Posten, Svenska Dagbladet, DN, och Göteborgs-Posten), konsekvent förvägrar oss utrymme men i praktiskt taget samtliga andra tidningar har en

eller oftast flera SD-signerade insändare publicerats. På vissa håll har man kunnat läsa om oss i stort sett varje vecka.

Även i lokalradion har SD uppmärksammats, ofta med långa diskussioner för eller mot vår (självklara) rätt att ha möten. Direktsändningar från möten har förekommit flera gånger, vilka i vissa fall har det även refererats från våra möten i Riksradios P3 och P4.

Jönköpingsmötet är ett sådant exempel där en klart skrädd radioreporter refererar som vore han i krigets Sarajevo.

SVT har ett antal gånger haft SD-inslag på rikstäckande nyhetssändningar och oräknliga inslag i diverse lokalnyheter, främst TV4.

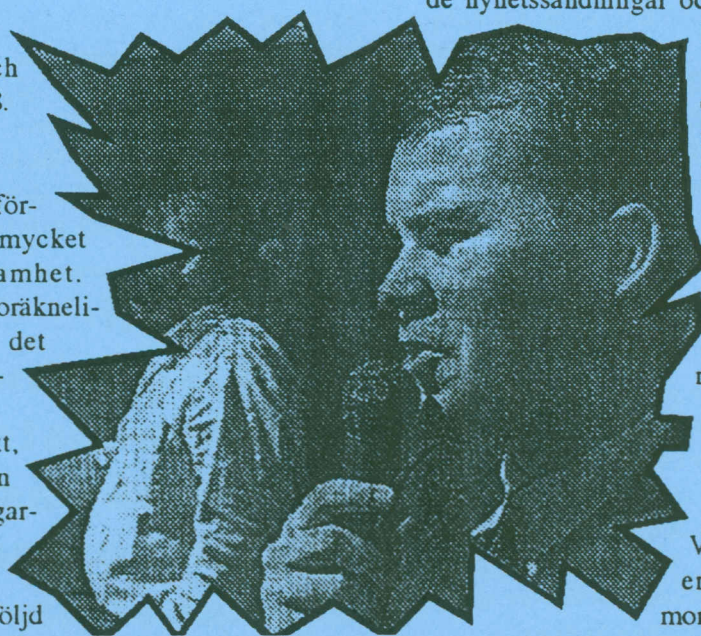
Mötet i Jönköping 27/7, är det som gett den största massmediala uppmärksamheten. Samtliga stora kvälls och morgon-tidningar samt troligtvis de flesta landsortstidningar hade allt från helsidor till notiser. Även TV hakade på och i de flesta rikstäckande nyhetssändningarna rapporterades om SD. Mer om Jönköping på sidan 3.

Le Pen med i debatten

Valfoldern har också fått en enorm uppmärksamhet. Redan morgonen efter att den numera omtalade valfoldern kom från tryckeriet hade Aftonbladet en

helsida angående att vi i vår valfolder anklagar riksdagsledamoten Juan Fonseca (s) för att vara Baader-Meinhof-terrorist. Ibland kommer verkligheten ifatt även terrorister och vänsterextremister som Fonseca. På flera av riksradios nyhetssändningar 25 augusti kunde man höra att franska Front National (Nationella Fronten) stöder Sverigedemokraterna ekonomiskt.

Riksradios P4 hade den 25 augusti ett längre inslag (som sändes två gånger) där även SDs partisekreterare,

Joakim Larsson talar i Norrköping

Jakob Eriksson medverkade. Extra intressant var att det först inte alls fanns något intresse för detta.

Samtliga stora tidningar i Sverige fick information, men de valde alla att lägga locket på. Inget hände förrän Norra Skånes Tidningar (NST) tog upp saken. Då ville de tydligen vara med och sälja lösnummer. NSTs rapportering har faktiskt varit imponerande. De ringde till och med upp självaste Jean-Marie Le Pen som sade följande om SD:

"Sverigedemokraterna är ett nytt, ungt och fattigt parti. För att ge partiet möjlighet att komma till tals i Europavalet är vi mycket glada över att kunna komma med denna modesta hjälp. Vi i Front National kommer ihåg de enorma materiella svårigheter som vi var tvungna att övervinna när vi startade".

Reaktionerna lät inte vänta på sig, både socialdemokraternas och folkpartiets partisekreterare gick i taket och ondgjorde sig i Expressen över att vi har "fräck-heten" att samarbeta med våra broderpartier. Att de själva gör samma sak (och dessutom suger ut LO:s medlemmar) hör tydligen inte till saken. I högform var Hells Angels mardröm, folkpartisten Siw Persson, som gick ut och meddelade att våra valfoldrar slog undan benen på de andra "hårt arbetande" partierna.

Paranoia? Javisst, men Siw Persson var trots detta uttalande inte värst, en journalist på DN sade i mitten av augusti att SD genom sin höga aktivitetsnivå var det parti som helt dominerat debatten i valkampanjens inledning.

Folket flockas!

Man var dock inte helt fel ute. Efter SDs första besök i Västerås tog kampanjen fart ordentligt. Detta var det första möte som gav oss rikspublicitet - sedan rullade det bara på. Vi har aldrig annonserat eller affischerat före våra möten och ändå har fantastiska åhörarskaror lockats till våra möten.

Falköping omkring 100 personer, Jönköping 1500, Göteborg 1000, Eskilstuna 100, Västerås 200 (två gånger), Mariestad 200, Skövde 400 och så vidare och så vidare... Nämnas bör kanske även torgmötesturnéns avslutande möte vid Sergel Arkaden i Stockholm, onsdagen 26/8 då vi lockade runt 50-60 åskådare. Dagen efter stod tre tillsynes övergivna socialdemokrater och talade inför ett nästan öde Sergels Torg, mindre än 100m därifrån! Särskilt skrämmande är det faktum att polisen har fått lov att avsätta otroliga resurser till att bevaka antidemokrater.

Bara på västkusten uppgick kostnaderna för motdemonstrationerna enligt polisen i Västra Götalands län till hela 700 000 kr!!!

Enligt Göteborgs-Posten var detta den mest bevakade politiska händelsen på västkusten genom tiderna.

När detta skrivs har SD nästan passerat gränsen för 100 torgmöten i år, i och med valfinalen i Göteborg, Skåne och Stockholm passerar vi 100-gränsen med råge. Aldrig tidigare har SD lyckats frammana en så hög aktivitetsnivå bland sina medlemmar och sympatisörer som denna som-

mar!

Oanade höjder

Flygbladsfronten är helt omöjlig att beskriva på något annat sätt än väldigt översiktligt. Konstateras kan dock att det under året har delats ut över **1 200 000 (en miljon tvåhundratusen) SD-flygblad!!!**

Därtill kommer de lokalflygblad som olika kommunföreningar producerat på egen hand, bl.a. Haninge, Trollhättan, Älvkarleby, Tierp och Mölndal m.fl.

Ger då detta omfattande arbete något resultat den 20 september? Naturligtvis är det ännu omöjligt att säga - men visst känns det att SDs genombrott är på gång och det finns ett flertal goda tecken i skyn! SD-Riks telefoner tycks aldrig vilja sluta ringa och varje vecka kommer det in c:a 1000 informationspaketsbeställningar. Ha då också i åtanke att vissa distrikt och lokalavdelningar sköter distributionen av informationspaketet själva. Internetsidan har i sin tur

ett snitt på 354 besökare per dag. Man ska väl också nämna att denna siffra växer för varje dag.

Men det finns också mer konkreta indikationer på framgång. Som exempel kan nämnas att Dagens Nyheter (DN) presenterade en Temo-undersökning den 21 augusti. Den visade upp några intressanta saker. För det första nämns SD vid namn - och att SD syns i sådana här undersökningar beskriver DN som "ett tidigare nästan okänt fenomen". Vad det gäller Ian Wachtmeisters parti och de olika pensionärspartierna så är de att betrakta som försvunna enligt DNs rapport och några andra småpartier nämns inte. Nu låg förvisso kategorin "övriga partier" inte på mer än 1% och det är värt en särskild kommentar: Enligt vanligtvis säkra källor var just den siffran felaktigt låg (vi har när detta skrivs ännu inte haft tid att undersöka hur det ligger till med detta),

Anti-demokraternas motdemonstrationer på västkusten kostade skattebetalarna 700 000 kr!!!

dessutom visar alla former av undersökningar att partier som framställs som "extremister" i media alltid har ett högre resultat i verkligheten. Folk är ofta rädda för att svara ärligt i undersökningar då en utbredd rädsla finns att bli

betraktad som "politiskt inkorrekt". Dessutom är andelen osäkra väljare 14,5%!

Resultatet av Demoskops opinionsundersökning visar i sin tur att övriga partier ligger över 4%, och med tanke på att DN/Temo menar att vissa av SDs konkurrenter nästan helt har försvunnit och andra inte ens är värda att nämna så börjar man ju fantisera...

Jakob Eriksson håller tal i Mölndal

Nu är dock inte valet över än, fortfarande finns det många flygblad som ska delas ut, valsedlar att lägga ut, insändare och debattartiklar att skriva och sedan naturligtvis den stora VALFINALEN i Stockholm.

VALFINAL i Stockholm

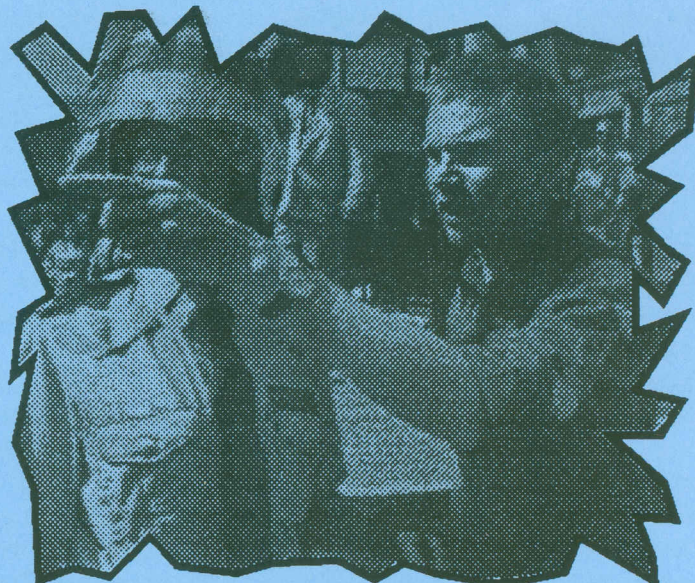
Om posten har skött sitt jobb så skall du redan (tillsammans med dina valsedlar) ha fått en kallelse till VALFINALEN i Stockholm, har du inte fått det, ring då SD-Riks genast.

Naturligtvis kan varken du eller dina vänner missa ett möte där man inte bara får höra Mikael Jansson tala, utan även den internationellt erkände Franz Schönhuber (DVU) och EU-parlamentarikern Yvan Blot från Front National.

Passa på och köp biljetter (bara 20:-) till dig och dina vänner. Man måste **inte** vara medlem för att komma med - men medlemmar har förtur till biljetterna!

Vi syns i Stockholm 12 september!!!

Joakim Lannér
Jimmy Windeskog

Jimmy Windeskog lämnar signalement och pekar ut de skyldiga för en kvinnlig polis efter att det första mötet i Västerås bombarderats med ägg och färg.

Vad som hände (och inte hände) i Jönköping

Det främsta sättet att nå ut med vårt namn till allmänheten, och förmodligen det enda sättet att få uppmärksamhet i massmedia, är torgmöten och andra yttre manifestationer, vilket förmodligen ingen betvivlar.

Under de tio år som gått sedan Sverigedemokraterna bildades har åtskilliga orter i vårt avlånga land en eller flera gånger besökts av våra aktivister, under demonstrationer och torgmöteskampanjer. I de allra flesta fall har mötena varit lugna, och allmänhetens reaktioner övervägande positiva, i synnerhet på senare år.

Det finns dock vissa orter som är olyckliga nog att hysa speciellt stora och/eller militanta avdelningar av de vänstersektorer som anser sig ha rätt att stoppa politiska motståndare med våld. Orter som Gävle, Uppsala, Västerås, Malmö m.fl., har fått den tvivelaktiga äran att vara skådeplats för de av antidemokraterna initierade upploppen och kravallerna.

Även under detta års torgmöteskampanj har antidemokraterna på dessa orter gjort frenetiska försök att stoppa SD:s möten med våld. I år är det dock den annars så fridfulla frikyrkostaden Jönköping som tydligast fått exemplifiera hur långt demokratins förfall och det politiska våldet har gått. Två torg-

möten, 27 juli och 17 augusti, hölls i denna stad. Vid båda tillfällena angreps mötet av militanta vänsterextremister - inte för att störa eller överrösta talarna, utan i akt och mening att skada eller i värsta fall döda. Därför finns det anledning att av det dryga hundratal offentliga möten som Sverigedemokraterna hållit speciellt uppmärksamma just dessa två.

Den 27 juli anlände partiets torgmötesgrupp till Jönköping och Hoppets torg, den plats vi fått anvisad av polisen i Jönköping. Detta var det enda möte som ursprungligen var inplanerat i Jönköping, men händelserna denna kulna sommar dag skulle få oss att ansöka om ännu ett möte.

Torgmötesgruppen bestod denna dag av talarna Joakim Larsson, jag själv, Lars Emanuelsson samt vår finske gäst Jura Jukola, IKL:s sekreterare för internationella kontakter, tillika redaktör för IKL:s tidning *Ajan Suunta*. Denne hade rest till Sverige för att studera SD:s valrörelse, och även för att få bilder på militanta anarkister, ett så gott som okänt fenomen i Finland. Han skulle inte bli besviken.

Jag skulle vara förste talare. Joakim ställde upp med en fana vid sidan, och Jura höll sig redo med kameran. Lars anlände något senare till mötet, eftersom han skulle parkera bilen, och ställde sig vid den på stativ uppsatta högtalaren. Ett tjugotal poliser fanns på plats och ställde upp i en vid ring runt torg-

mötet. De hade trots sina erfarenheter från 1997 års torgmöten där inte satt upp något kravallstaket eller gjort några andra avspärningar.

Tjugo minuter in på mitt tal - klockan hade då slagit tolv - hördes antidemokraternas välbekanta skrän och skanderande från en sidogata. En grupp vänsterextremister visade sig, och kastade flaskor som kraschade precis intill torgmötesgruppen. Polisen rusade dit för att hejda dem, vilket, skulle det visa sig, var precis vad antidemokraterna hade räknat med. Från ett annat håll rusade ett tiotal maskerade, svartklädda individer, beväpnade med påkar mot oss. Anförare var en till utseendet välbekant person, en viss Gerleman som Lars kunde identifiera när polisen rev av honom maskeringen. Han var tidigare ordförande för Grön Ungdoms avdelning i Jönköping.

Gerleman var ingalunda obekant då han även under torgmötet i Jönköping 1997 gjorde en s.k. tjurrusning mot torgmötesgruppen och då slog omkull högtalaren, varefter han brottades till marken av Lars. Nu var han uppenbarligen ute efter att hämnas.

De poliser som inte rusat fram för att stoppa den avledande motdemonstrationen lyckades hejda några av angräparna. Ett antal lyckades dock ta sig igenom och angripa mötesdeltagarna.

Joakim och Lars reagerade blixtn snabbt. Bättre än de flesta vet de vad antidemokraternas våld vill säga, sedan de tillsammans med två andra SD-aktivister blivit brutalt nedslagna med järnrör av c:a 40 vänsterextremister efter

ett möte på Sergels Torg i augusti -97.

Joakim sänkte sålunda sin fana mot den anstormande angriparen, som sprang rakt in i den spetsiga prydnadstopp av mässing som fanan var försedd med. Själv fick han ett par slag i huvudet av antidemokratens påk, men angriparen väjde därefter undan. Under tiden hade Gerleman själv hunnit fram till högtalaranläggningen, som slogs omkull, varefter han började slå Lars. Denne försvarade sig efter förmåga, varvid de båda hamnade på marken. Joakim ingrep till Lars försvar genom att stöta mot Gerleman med flaggspetsen, vilken då bröts av. Samtidigt hade Jura blivit slagen och nedbrottad av en annan antidemokrat. Vid det laget hade polisen hunnit fram, och de angripare som var inblandade i handgemänet greps och fördes bort. De övriga flydde snabbt från platsen.

Högtalaren var förstörd, men eftersom mycket folk nu hade samlats kring torget beslutade vi oss för att efter bästa förmåga fortsätta mötet ändå, för att maximalt utnyttja det inträffade och förhoppningsvis få några tänkande människor att vakna till och inse hur långt förfallet gått när något sådant här kunde inträffa.

En grupp ungdomar i de lägre tonåren skanderade dock slagord och skränade för att överrösta. En av flickorna, som inte vågade stå med sitt fulla namn, uttalade sig senare i TV där hon kallade angriparna för "hjältar". Visst kan man hoppas på att hon ännu var för ung för att förstå vikten av demokrati och yttrandefrihet, eller att de ännu inte kommit till ämnet demokrati i skolan, men det är ändå en skrämmande framtidsvision att sådana personer, som alltså anser det vara legitimt att stoppa politiska motståndare med våld, om tjugo år kanske kommer att sitta i något av landets beslutande organ.

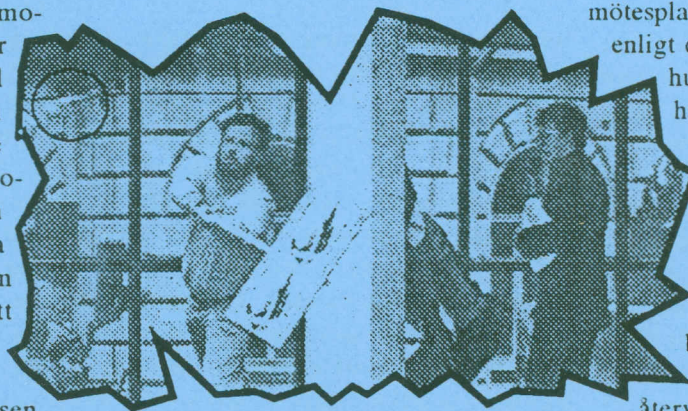
Efter mötet skjutsade polisen oss från platsen. Lars greps för att Gerleman och hans kumpan som blivit stuckna av flaggspetsen hade falskeligen påstått att det var Lars som hade huggit dem (med kniv), trots att han inte hade haft någon kniv på sig. Lars har blivit något av ett favorithatobjekt för antidemokraterna, vilket förklarar deras grova lögner.

De hoppades uppenbarligen på att kunna förhindra honom att delta under resten av turnén genom att beskylla honom för grov misshandel. När vi fick

veta av Lars att han blivit gripen, kunde vi inget annat än skratta bittert åt det absurda i situationen; Fyra personer, varav tre glasögonprydda och med förlov sagt ganska spensliga personer, blir attackerade av ett tiotal beväpnade våldsvärkare under ett valmöte som polis beviljat tillstånd till och detta resulterar i att en av oss blir gripen!!!

Lars begärdes anhållen, men släpptes naturligtvis ett par dagar senare, då polisens utredare kom fram till inget brott var begånget från hans sida. Torgmötesgruppen fortsatte turnén utan honom, och endast ett planerat möte behövde ställas in på grund av att vi inte fick tag i en ny högtalare - det i Falköping dagen därpå. Den massmediala uppmärksamheten blev stor, och Aftonbladet köpte rent av en av de bilder som Jura hann ta med sin kamera innan han blev slagen till marken. Antidemokraterna misslyckades alltså kapitalt på alla sätt och vis.

Ryktet om "knivmördaren Lars" har dock tacksamt tagits upp av antidemokraterna, trots att de flesta är medvetna om att det är en lögn som borde ha fått den gode Gerlemans näsa att växa bra många decimeter. De lynchmobbar som dykt upp på torgmötena har allt som oftast skanderat "var är kniven, Lasse" och annat i den stilen. Det skrivs även på bl.a. AFA:s hemsida att han knivhuggit de båda antidemokraterna. En anledning till denna redogörelse är därför att rentvå Lars från

Emanuelsson skyddar talaren, Torbjörn Kastell, under det andra mötet i Jönköping

anklagelserna.

Det är inte på grund av att brott skulle föreligga; incidenten i Jönköping var ett sådant uppenbart och solklart fall av självförsvar, att det inte skulle vara brottsligt ens om det faktiskt hade varit knivar inblandade. Den som tvivlar kan bara slå upp lagboken: Brottsbalken 24 kap, 1§: "En gärning som någon begår i nödvärn utgör brott endast om den

med hänsyn till angreppets beskaffenhet, det angripnas betydelse och omständigheterna i övrigt är uppenbart oförsvarlig. Rätt till nödvärn föreligger mot: 1. ett påbörjat eller överhängande brottsligt angrepp på person eller egendom."

Inte heller Joakim gjorde sig skyldig till brott när han ingrep till Lars försvar, vilket bekräftas i 5§: "Om någon enligt 1-4§§ detta kapitel eller enligt 10§ polis-lagen har rätt att begå en annars straffbelagd handling, har var och en som hjälper honom samma rätt." Lagen är alltså fullständigt klar på den punkten. Men för att sanningen skall komma fram vill vi alltså här påpeka att det inte var Lars, utan Joakim som med sin fana skickade Gerleman och hans kumpan på en, enligt min personliga mening, högst välförtjänt sjukhusvistelse. Den som tvivlar på dessa uppgifter kan kontakta jönköpingspolisen på nr 036 - 30 90 00.

Med anledning av att vi inte på ett fullgott sätt nått ut till Jönköpings allmänhet sedan vår högtalare blivit förstörd, beslutade vi att ett nytt torgmöte måste hållas. Detta beviljades med, som man antar, viss motvilja av polisen, och den 17 augusti återvände vi till "slagfältet", nu med en torgmötesgrupp bestående av återigen Lars Emanuelsson och undertecknad, samt partiordförande Mikael Jansson samt vår ungdomsledare Jimmy Windeskog.

Denna gång hade polisen flyttat torgmötesplatsen från Hoppets torg till den enligt dem mer lättförsvarade utomhusscenen i Rådhusparken. Vi hade överklagat detta beslut, eftersom vi ville stå på Hoppets torg igen. Det hade dock inte givit något resultat, och när vi en timme innan mötet tog en titt på den tämligen öde och avsides belägna platsen övervägde vi att ställa in och i stället återvända ytterligare två gånger.

Det är en taktik som vi vid ett par tillfällen använt oss av på ett par orter när polisen velat ställa oss på grusplaner utanför stan eller på en inhägnad tom fotbollsplan; kan vi inte nå ut till allmänheten på ett bra sätt första gången, skall de få ytterligare minst ett möte på halsen. Men efter en diskussion med polisen bestämde vi oss för att trots allt åtminstone börja mötet, för att därefter avgöra om vi skulle komma tillbaka igen.

Det visade sig dock att vi inte behöv-

de oroar oss för att ingen skulle höra oss. I Rådhusparken hade en stor folkmassa samlats, ungefär 1500 personer enligt Jönköpings-Postens egen uppskattning. Tidningen hade skrivit att vi skulle återvända, och många var nyfikna på hur mötet skulle avlöpa. Polisen hade också indikationer på att det skulle bli någon form av motaktion. De hade spärrat av ett område framför scenen med kravallstaket. Det var därför med stora förväntningar som vi riggade upp vår utrustning på scenen.

Mikael Jansson höll ett kort inledande tal där han redogjorde för händelserna en månad tidigare och förklarade varför vi ansåg det viktigt att återvända. Därefter skulle jag tala. Men inte heller denna gång hann jag tala färdigt innan antidemokraterna attackerade.

Snart uppstod tumult vid parkens bortre ände, och polisen och större delen av folkmassan rusade dit. Man såg en av antidemokraternas banderoller och hörde deras skrän. Polisen lyckades hejda dem ett ögonblick, men snart bröt de igenom. Det var kanske 30 maskerade personer som stormade mot kravallstaket. Från den stunden var det bara frågan om försvar från polisens sida; någon motaktion fanns det ingen möjlighet till.

Sällan har jag skådat en så otrolig aggressivitet hos antidemokraterna, och det vill sannerligen inte säga lite. Angreppet vid förra mötet präglades av kall beräkning – avledande manövrar och ett fåtal utvalda, tysta och kyliga våldsverkare som angrep från olika håll. Men detta var en vansinnig lynchmobb vars angrepp närmast bar karaktären av en flock galna hundar. Vad som förbannat stackars Jönköping med en så fruktansvärt fanatisk AFA-avdelning vet bara Gud, även om det förstås måste antas att många var tillresta utifrån, och att hämndbegäret förmodligen var stort efter Gerlemans tidigare nämnda sjukhusvistelse. I vilket fall som helst försökte de först klättra över staketen. När det misslyckades inledes flask- och stenkastning. Scenen var snart översållad med glassplitter, och minst en ruta förstördes i scenens glastäckta baksida. Mikael fick en flask på smalbenet, och själv fick jag en sten i bröstet under pågående tal. Men vi valde att fortsätta. Lars lyckades avvärja flera projektiler genom att parera dem med sitt plakat, och Jimmy höll ut sin flagga framför talaren.

Flera gånger gjorde de av hat och galenskap vrålande antidemokraterna rusningar för att forcera staketen, och

vid ett tillfälle var de mycket nära att bryta igenom. Staketet hängde då vågrätt över marken, och polisen var fruktansvärt hårt ansatt. Antidemokraterna drog sig inte ens för att angripa polishundarna, trots att de befann sig innanför avspärningen och inte skulle kunna göra något förrän antidemokraterna bröt igenom. En hund fick en flask på sig, och de skällande hundarna fick handfullar av grus kastade mot sig. Det är en metod som utvecklats av i första hand engelska fotbollshuliganer. Den grundar sin effektivitet på att en skällande hund som får grus i svalget kan riva upp strupen. Denna dag såg man inte mycket av den känsla för djurens rätt och okränkbarhet som vänsterextremister så ofta skryter om när de bränner Scan-bilar.

Efter att jag avslutat mitt tal, talade även Mikael Jansson i ungefär en halvtimme, varefter vi ansåg att vi nog fått ut allt propagandistiskt värde ur mötet. Att jönköpingsborna nu var medvetna om att vi varit här kunde det nu knappast råda något tvivel om. När vi eskorterades ut ur stan av polisen var den allmänna meningen att vi nog inte behövde belasta jönköpingspolisen med några fler möten åtminstone i den här valrörelsen.

Trots antidemokraternas våldsamma handlingar – ett brott benämnt "våldsam upplöpp" för vilket lagen stadgar maximalt 10 års fängelse för anförare och 4 års fängelse för deltagare – omhändertogs endast två, men de släpptes omedelbart efter mötet, i vanlig ordning.

Sannolikt har ingen sett så många och tydliga exempel på hur svagt skyddet för de demokratiska rättigheterna är som vi i SDs torgmötesgrupp. En situation som i andra länder skulle ha motiverat både gummikulor och vattenkanoner motiverade bara polisen att slå lite, inte på fingrarna, utan bredvid fingrarna på de som försökte klättra över kravallstaket.

Det finns därför skäl att betona att det knappast finns något lagligt sätt att störa ett politiskt möte, vad än vänsterextremisterna säger. Det klagörs med all önskvärd tydlighet i Brottsbalken. Att det är olagligt att kasta sten eller

ägg och att attackera folk med påkar är nog tämligen uppenbart. Däremot är det inte lika känt – tydligen inte ens hos polisen – att även skrik, visslingar och annat oljud är olagligt. Det har ingen betydelse om torgmötets högtalare är kraftig nog att överrösta motdemonstranterna eller inte – det räcker med att ha uppsåt att störa mötet för att det skall betraktas som "störande av allmän sammankomst", enligt Brottsbalken 16 kap, 4§. T.o.m. en så till synes oskyldig markering av sitt

avståndstagande som att spotta framför talarens fötter är ett brott; under torgmötet i Kalmar blev en man som gjorde just detta omedelbart hejdat och identifierad av polisen, och vi tillfrågades efteråt om vi ville anmäla honom för ofredande.

Det är naturligtvis som sig bör. Själva tanken med motdemonstrationer och markerade avståndstaganden grundar sig på förakt för andras åsik-

ter och rätten att uttrycka dem fritt. Det finns egentligen bara ett acceptabelt demokratiskt sätt att visa sitt missnöje eller förakt för en politisk rörelse: Det är att helt enkelt inte rösta på denna rörelse.

Det kommer förmodligen att dröja länge innan allmänhetens medvetenhet om vad demokratin egentligen innebär återställs. Etablissemangets kampanjer för att upplösa demokratin har varit effektiva. Sannerligen kommer vårt arbete att bli mycket tungt när vi en gång får möjlighet att i regeringsställning på allvar ta tag i demokratins återuppbyggnad. Det är lätt att resignera och tro att allt hopp är ute.

Men alla som var med på mötena i Jönköping inser vad det innebär när demokratin upplöses och fanatiska sekter får härja fritt. Mötena hade det goda med sig att det på ett mycket konkret sätt tydliggjorde hur oerhört viktigt vårt arbete är. Kanske fick de också någon tvislände medelsvensson att vakna och besluta sig för att resa sig ur TV-soffan.

Det var definitivt värt en sten i bröstet.

Torbjörn Kastell

"För mig kan SD:s gång dra dit pepparn växer (...) Far i frid"

**Välformulerat
"argument" från
Arbetet Nyheternas
ledarskribent Kjell
Sehlin, 10 augusti.**

VAL-FONDEN

Förre redovisningen:
323 078,53 kronor.
Fr.o.m. 98 07 11 har
följande bidrag kommit
in på postgirokonto:
629 32 70-2

Karl-Ivar, Kalmar	50:-	400 000
Fredrik, Malmö	100:-	390 000
Kenny, Sandviken	200:-	380 000
Viktor, Helsingborg	400:-	370 000
Maria, Jörlanda	5 000:-	360 000
Anders, Malmö	100:-	350 000
Birgit, Tyresö	98:-	340 000
Karl, Oxelösund	200:-	330 000
Dan, Uddevalla	200:-	320 000
Edit, Visby	100:-	310 000
Werner, Hägersten	100:-	300 000
Lars, Osby	100:-	290 000
Pensionär, Laholm	100:-	280 000
Gösta, Laholm	500:-	270 000
Olof, Ängelholm	100:-	260 000
Gilbert, Hallstahammar	200:-	250 000
Artur, Hisings-Backa	50:-	240 000
"Anonymt"	100:-	230 000
"Calle, L"	142:-	220 000
Göran, Göteborg	75:-	210 000
"Yngve i Halmstad"	500:-	200 000
Tomas, Hägersten	1 000:-	190 000
Karl-Ivar, Kalmar	50:-	180 000
Tage, Alingsås	125:-	170 000
Anders, Stockholm	500:-	160 000
Gullan, Stockholm	2 000:-	150 000
Sven, Säv	100:-	140 000
Kjell, Norrköping	100:-	130 000
Stig, Vällingby	100:-	120 000
Astrid, Hägersten	200:-	110 000
Pawel, Malmö	200:-	100 000
"Cataragtus"	300:-	90 000
Bengt, Uddevalla	500:-	80 000
Stig, Täby	500:-	70 000
Leif, Spånga	500:-	60 000
Lennart, Klågerup	100:-	50 000
Anneli, Stockholm	200:-	40 000
Günter, Helsingborg	200:-	30 000
Ellika, Vallentuna	300:-	20 000
Gun, Skärholmen	300:-	10 000
Patrik, Göteborg	500:-	0
Ruth, Fjugesta	150:-	
Tomas, Borlänge	200:-	
Mariana, Malmö	200:-	
"M, Holmström"	200:-	
"Patriot Hammarby"	250:-	
Paul, Enskede Gård	250:-	
Peter, Göteborg	500:-	
Mattias, Bjuv	100:-	
Micke o Tina, Norrköping	200:-	
Sune, Stockholm	100:-	
"Sven Dahlén"	100:-	
Jens, Helsingborg	174:-	

ÖRSÄK - MASSINVANDRING ● VERKAN - RASISM ● LÖSNING - REPATRIERING

Olle, Malmö	200:-
Sven, Malmö	100:-
Dan, Uddevalla	500:-
Gun, Skärholmen	250:-
Johnny, Skogås	50:-
Stig, Vällingby	100:-
"Tacksam skövdebo"	200:-
Karl-Ivar, Kalmar	50:-
Erik, Nora	1 000:-
Gun, Skärholmen	200:-
Curt, Järpås	200:-
Märta, Stockholm	3 000:-
Anders, Stockholm	1 000:-
Tommy, Täby	200:-
Eric, Arsta	315:-
"Kicki o Sture"	500:-
Victor, Täby	1 000:-
Kjell, Norrköping	200:-
Torbjörn, Johanneshov	300:-
Bengt, Uddevalla	300:-
Marie, Hägersten	100:-
Elsie, Stockholm	150:-
"Björn, Midsommarkransen"	500:-
Steve, Trollhättan	500:-
Maria, Vänersborg	30:-
"Radio Ragnarök"	100:-
"M, Holmström"	250:-
Roland, Kalmar	500:-
Bertil, Lidingö	3 500:-
Edit, Visby	100:-
Per, Linköping	300:-
Märta, Hägersten	500:-
Lillemor, Spånga	500:-
Lilian, Nacka	100:-
"AK"	500:-
Lennart, Nacka	100:-
Göte, Munka-Ljungby	100:-
Görel, Munka-Ljungby	100:-
Göran, Göteborg	100:-
Astrid, Hägersten	200:-
Pensionär, Laholm	100:-
Gösta, Laholm	500:-
Krister, Stockholm	1 000:-
Leif, Spånga	500:-
Ulla, Täby	500:-
Stig, Täby	500:-
"Tomas"	100:-
Solveig, Strömstad	100:-
Alice, Vällingby	100:-
Niklas, Göteborg	150:-
Tore, Stockholm	200:-
Tage, Alingsås	200:-
Bernhard, Järfälla	500:-
Karl-Ivar, Kalmar	50:-
Gunnar, Kungälv	500:-
Anneli, Stockholm	500:-
Anders, Vara	300:-
Göran, Stockholm	100:-
Kristina, Järfälla	200:-
Paul, Enskede Gård	200:-
Eric, Arsta	285:-
Eskil, Torslanda	300:-
"Phobe, Xeno"	500:-

SUMMA 98 08 31:
366 972,53 KRONOR.